

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: Bundesrepublik Deutschland

Druga stranka u revizijskom postupku: GS, zastupana po roditeljima

uz sudjelovanje: Die Vertreterin des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Prethodno pitanje

Treba li članak 5. prvi dio rečenice točke (a) i (b) Direktive 2008/115/EZ⁽¹⁾ tumačiti na način da mu se absolutno protivi zakonitost odluke o vraćanju donesene protiv maloljetnog državljanina treće zemlje zajedno s odbijanjem njegova zahtjeva za međunarodnu zaštitu kojom se tom državljaninu određuje rok za odlazak od 30 dana od stupanja na snagu njegove pravomoćnosti ako se iz pravnih razloga na neodređeno vrijeme nijedan od roditelja ne može vratiti u zemlju navedenu u članku 3. točki 3. Direktive 2008/115/EZ te se stoga ni od maloljetnika ne može zahtijevati da napusti državu članicu zbog njegova prava na obiteljski život koji je potrebno zaštiti (članak 7. i članak 24. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima⁽²⁾ te članak 8. Europske konvencije o ljudskim pravima) ili je dovoljno da se na temelju nacionalne zakonske odredbe nakon donošenja odluke o vraćanju u obliku odgode udaljavanja moraju uzeti u obzir najbolji interes djeteta i pravo na obiteljski život u smislu članka 5. prvog dijela rečenice točaka (a) i (b) Direktive 2008/115/EZ?

(¹) Direktiva 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državnjana trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL 2008., L 348, str. 98.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 19., svežak 8., str. 188.)

(²) SL 2000., C 364, str. 1.

Žalba koju je 9. kolovoza 2022. podnio Aeris Invest Sàrl protiv presude Općeg suda (treće prošireno vijeće) od 1. lipnja 2022. u predmetu T-628/17, Aeris Invest/Komisija i SRB

(Predmet C-535/22 P)

(2022/C 380/09)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Aeris Invest Sàrl (zastupnici: R. Vallina Hoset, E. Galán Burgos i M. Varela Suárez, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Jedinstveni sanacijski odbor (SRB), Kraljevina Španjolska, Europski parlament, Vijeće Europske unije, Banco Santander, SA

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

(i) primarno, ukine presudu trećeg proširenog vijeća Općeg suda od 1. lipnja 2022., Aeris Invest/Komisija i SRB, T-628/17, EU:T:2022:315, i posljedično:

- poništi odluku SRB/EES/2017/08 Jedinstvenog sanacijskog odbora od 7. lipnja 2017., concerning the adoption of a resolution scheme in respect of Banco Popular Español, S.A.
  - poništi Odluku Komisije (EU) 2017/1246 od 7. lipnja 2017. o potvrđivanju sanacijskog programa za društvo Banco Popular Español S.A.;
  - proglaši neprimjenjivima članke 15. i 22. Uredbe 806/2014⁽¹⁾, u skladu s člankom 277. UFEU-a.
- (ii) Europskoj komisiji i Jedinstvenom sanacijskom odboru naloži snošenje troškova u oba postupka.

(iii) podredno, u vezi s prethodnim zahtjevom, vrati predmet Općem суду i da se u tom slučaju, odluka o troškovima donese naknadno.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj se u prilog svojoj žalbi podnesenoj protiv pobijane presude poziva na osam žalbenih razloga.

Prvim žalbenim razlogom, žalitelj tvrdi da se pobijanom presudom povređuje članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u dalnjem tekstu: Povelja) i članak 296. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u dalnjem tekstu: UFEU), jer se pobijanom presudom potvrđuje da je obrazloženje odluke o sanaciji dostatno i da nije kontradiktorno.

Drugim žalbenim razlogom, žalitelj tvrdi da se pobijanom presudom povređuje članak 47. Povelje jer se u njoj navodi da: (i) je on treća osoba, (ii) je povjerljivost odluke o sanaciji, Vrednovanju 1 i Vrednovanju 2 opravdana, (iii) se obrazloženje može iznijeti nakon podnošenja pravnog lijeka i da (iv) cjelokupan tekst odluke o sanaciji nije relevantan za rješavanje spora.

Trećim žalbenim razlogom, žalitelj tvrdi da se pobijanom presudom povređuje članak 18. Uredbe 806/2014 (u dalnjem tekstu: Uredba o SRMR-u), obveza dužne pažnje i članak 296. UFEU-a, jer se nisu uzeli u obzir relevantni elementi i zato što su postojala alternativna rješenja.

Cetvrtim žalbenim razlogom, žalitelj tvrdi da je u pobijanoj presudi počinjena pogreška koja se tiče prava prilikom primjene članaka 14. i 20. Uredbe o SRMR-u, povreda obvezu dužne pažnje i članka 296. UFEU-a jer (i) je utvrđivanje maksimalne prodajne cijene u vezi s načelima tržišnog natjecanja i transparentnosti, (ii) postupak nije ispunio tražene zahtjeve, i jer (iii) u svakom slučaju, javni interes ne opravdava povredu članka 14. Uredbe o SRMR-u.

Petim žalbenim razlogom, žalitelj tvrdi da je pobijanom presudom povrijedena obveza dužne pažnje, članak 17. Povelje, članak 14. Uredbe o SRMR-u i prava obrane jer: (i) se njome žalitelju prigovara da nije dokazao način na koji bi se postigli ciljevi sanacije s obzirom na to da su ti ciljevi bili povjerljivi, (ii) se jedinstveni sanacijski odbor nije primjeren pripremio i jer (iii) je sanacija bila neproporcionalna s obzirom na to da je subjekt bio solventan.

Sestim žalbenim razlogom, žalitelj tvrdi da je pobijanom presudom povrijedjen članak 47. Povelje, članak 6. Sporazuma i načelo kontradiktornosti jer: (i) dokumenti koje je Opći sud zatražio rješenjem od 12. svibnja 2021. nisu predani žalitelju, (ii) je odbijeno izvođenje dokaza nužnih za prava obrane, i jer (iii) žalitelju nije omogućen uvid i rasprava o dokumentima na kojima se temelje argumenti drugih stranaka u postupku.

Sedmim žalbenim razlogom, žalitelj tvrdi da je pobijanom presudom povrijedeno pravo vlasništva time što je odbijen njegov prigovor nezakonitosti jer: (i) postoji zadiranje u pravo vlasništva; (ii) je otpis kapitala solventne banke protivan zahtjevu nužnosti i zabrani arbitarnosti, (iii) je otpis duga i kapitala solventne banke neproporcionalan, i jer (iv) ne postoji primjerena naknada.

Osmim žalbenim razlogom, žalitelj tvrdi da su pobijanom presudom povrijedeni članci 17. i 52. Povelje i članak 5.4 Ugovora o Europskoj uniji jer (i) se u okviru zadiranja u pravo vlasništva ne analizira o kojem je postupka bila riječ i je li mjeru bila arbitarna te jer (ii) nije postojala primjerena naknada.

(¹) Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 225, str. 1. i ispravak SL 2015., L 101, str. 62.)